

IV. évfolyam, 3. szám

2008. december

Már több mint három hónapja, hogy a tanév kezdetét vette, már több mint egy évszakot töltöttünk az iskolában. Valakinek ez volt az első, valakinek a második, valakinek pedig már a sokadik. Mindenki más reményekkel, elvárásokkal és félelmekkel indult neki ennek az évnek. A gólyák izgatottan, talán kissé szorongva várták az új év kezdetét, hiszen tudjuk, az ember mindig nagyon fél a kiszámíthatatlan ismeretlentől, talán jobban, mint az előre várható rossztól. De vajon miért akarunk mindig mindent előre tudni? És miért szenvedünk inkább önként, mintsem kockáztatnánk, belevágnánk az ismeretlenbe? Azt hiszem, ez a fajta gyávaság is az ember egy veleszületett tulajdonsága, ami a hosszú évszázadok során sem változott semmit.

Az idősebbeket már valószínűleg nem ugyanez a probléma foglalkoztatja, sokkal inkább a gimnáziumi évek végének közeledte, ami egyben a felhőtlen gyermekkor végét is jelenti, mert ezek azok az éveink, amikor még lehetünk meg gondolatlanok és felelőtlenek, amikor tetteinknek még nincs súlyos következménye, s nem kell véres felelősséget vállalnunk

hibáinkért. Hiszen mikor, ha nem most szabad hibáznunk, rossz útra térnünk azért, hogy majd később érettebben, tapasztaltabban visszatálhassunk a helyes útra, vagy éppen megtalálhassuk a mi saját „helyes” utunkat... De lassan lejár ez az idő: a tizennyolcadik év betöltésével együtt jár a felelősségteljes élet első lépése, vagyis a 'Merre tovább?' kérdésnek megválaszolása. Érdekes dolog elvárni szinte egy gyerektől, hogy vegyen búcsút túlzó vágyaitól, gondolkodjon reálisan, s döntse el, mi az, amivel foglalkozni akar egy életen át, amivel szívesen fog kelni reggelente, s nem azt fogja kutatni minden áldott nap a munkahelyi mosdó tükrének homályában, hogy valójában mit is keres ő ott.

De ez a rendszer. Mindegy mennyire rugalmatlan, igazságtalan és lehetetlen. Ez a rendszer.

Akinek nem tetszik... „hát abból majd nem lesz senki, mert nem veszik fel a Közgázra, és nem lesz diplomája és nem fog jó sok pénzt keresni”.

-srg-

A hónap fotója

Rally

Születésnapját ünneplő, a rendőri igazoltatás elől menekülő bekokainozott holland autós ámokfutása egy búzatáblában (2007. június 22.)

A hónap kérdése

Ebben a hónapban arra voltunk kíváncsiak, hogy mások mit kérdeznének hónap kérdéseként.

„Mi a különbség és a veréb között?” (Zeke, 12.d)

„Miért íratja minden tanár egy héten a TZ-eket?” (név nélkül, 11.d)

„Szívesen töltöd itt a napjaidat? Ajánlanád az iskolát barátaidnak?” (Vámos tanárnő)

„Miért nem nézhetjük szünetekben a saját DVD-inket?” (Juli)

Tartalom

December.....	1	Tehetségeink.....	10
A hónap fotója.....	2	Titkosírás.....	10
A hónap kérdése.....	2	Sport.....	11
Kép-más.....	3	Keresztrejtvény.....	12
Tanári interjú.....	4	Sudoku.....	13
Sydney egy árpados diák szemével.....	6	Rubik-rovat.....	13
Aranyköpések.....	8	A kórus Erdélyben.....	14
Amfi Kupa.....	8	Árpád Galéria.....	16
Viccek.....	9		

Kép-más

Az előző számunkban megjelent képeken egy üveggolyó látható. Hát ez mi?
(fotó: Treszkai Alíz)

Az előző számban Pápai Éva tanárnő fotóját láthattátok. És itt egy újabb árpados tanár a hetedikes osztályfőnyképéről. Ő ki lehet?

MI EZ?

KI EZ?

Kérdezd másként

Csorbáné Tóth Irén tanárnőt

Hogyan került a tanárnő az Árpád Gimnáziumba?

– Ez lesz a 15. tanévem az iskolában. Magyar-orosz szakon végeztem a főiskolán, s alig tanítottam egy-két évet vidéken, máris GYES-re mentem. Ekkor kiderült, hogy orosz szakosokra nincs szükség, úgyhogy jelentkeztem átképzésre, s belevágtam a németbe. Majd tanítottam általános iskolákban, s Nagy tanárnő révén tudtam meg, hogy van itt álláslehetőség.

Miért éppen a tanári pályát választotta?

– Az ember beállítottsága alapvetően meghatározza, hogy például mérnök vagy orvos biztos nem lesz belőle, mert nincsen hozzá adottsága, lehetősége. Viszont az, hogy engem érdekeltek az idegen nyelvek, a humán tárgyak, illetve szerettem gyerekekkel foglalkozni, adott volt.

Milyen tapasztalatokat szerzett az általános iskolás és milyeneket a gimnáziumi közegben? Melyik korosztályt szereti jobban?

– Gyakorló tanárként a kicsiknél kezdtem, még alsó tagozatosokat is tanítottam, de úgy éreztem, hogy valahogy nekem akkor túl nyüzsissek voltak. Mindamellett nagyon szerettem csinálni, mert nagyon elbűvölt, hogy hogyan tudnak ragaszkodni s mennyire tisztelik az em-

bert. Főleg vidéken még más megbecsültsége volt a pedagógusoknak. Viszont úgy éreztem, hogy teljesen más készletár kell hozzájuk, ami nekem nincs meg. Az utóbbi évek alatt pedig már teljesen hozzászoktattam magam ehhez, a 12-18 éves korosztályhoz.

Mire emlékszik szívesen vissza a tanárnő a gyermekkorából?

– Én nemcsak hogy vidéken, Békés megyében és falun, hanem egy tanyán nőttem fel. Nagyon sok időt töltöttem kinn a szabadban, hiszen egy kis erdő szélén laktunk. Nekem az volt a nagy esemény, hogyha gyerektársaságba kerülhettem, ha vendégek jöttek, mivel testvéreim már nagyok voltak, mire én eszmélő gyermek lettem. Szerettem ott lenni, de azért elvágytam onnan. Amire nagyon szívesen visszaemlékszem, azok a szép, nagy havas telek, szánkózások.

Milyen diáksínyekre, kollégiumi sztorikra emlékszik vissza?

– A kollégiumban olyan „abigéles” hangulatot képzeljétek el, 8-10 lányt egy szobában. Amikor mindenki visszajött egy-egy hétvégi hazautazásból, villanyoltás után elővettük és kipakoltuk a szőnyegre a „hazait” (hurkát, töltött káposztát, süteményt), s valami esz-

méltelen módon belaktunk és jókat beszélgettünk meg bolondoztunk, amíg az ügyeletes tanár szét nem csapott köztünk.

Hosszú évek óta részt vesz a tanárnő a darmstadti csereszervezésében. Milyen élményei vannak a programról? Miért tartja hasznosnak a gyerekek számára az utazást?

– Egyrészt szerintem végtelenül jó dolog, ha az ember a megtanult idegen nyelvet autentikus nyelvi környezetben tudja használni, és le tudja tesztelni magát, hogy megérti-e a külföldi partnert, és őt megérti-e. Az ott valósgos élethelyzet, teljesen más, mint az órai körülmények. Másrészt ha nem turistaként kerül szülőföldre, hanem családokhoz, akkor betekintést nyerhetsz az emberek mindennapi életébe, kultúrájába.

Kedvenc úticélja, országa van?

– Elég sok helyen jártam már, de vannak országok, melyeket nagyon szeretnék még megnézni. Ilyen például Románia, ami elérhető közelségben is van, de Angliába, Franciaországba vagy Dél-Olaszországba sem volt még módomban elutazni, melyeket látni kellene az embernek legalább egyszer az életben.

Kedvenc könyve, írója?

– Amit most ki tudok emelni, mert sokat is kellett vele foglalkoznom, az Heinrich Böll, akitől sok mindent olvastam. Főleg a szatirikus és a kicsit bölcselkedő írásokat szeretem, és rá ez jellemző. Ő azért is lett most nekem aktuális, mert az 50-es, 60-as majd 70-es évek Németországról írt, ami nagyon sokban rímél a mostani magyarországi helyzetre. A fogyasztói társadalom útvesztőiről ő már akkoriban írt, s szintén a politikai élet álszentségéről, ami most nálunk is nagyon aktuális.

Film?

– Az az igazság, hogy nagyon rég láttam jó filmet. Keveset is járok moziba, nem nagyon nézek filmeket. Egy könnyed film volt nemrég a tévében, a Spenglich,

amiben Adam Sandler volt a főszereplő, s tetszett a filmben a zátonyra futó házasság problémájának megközelítése és a nyelvi identitás feladásának dilemmája.

Egy kis „személyes” kérdés: Milyen végzős osztályfőnöknek lenni? Hogyan emlékszik vissza az elmúlt 6 évre?

– Nehéz volt, nagyon nagy várákozással kezdtem neki, nem tudom ez mennyire csapódott le nálatok. Nagy terveim és céljaim voltak, melyekből volt, ami talán mindannyiunknak szép emlék marad, például a kirándulások nyáron és télen is, a színdarabok, magyarul és németül, ausztriai táborunk stb. De voltak olyanok is, amelyeket valami miatt nem tudtam keresztülvinni, amit nagyon sajnállok.

Elvállalna a tanárnő a közeljövőben másik osztályt?

– Talán egy-két év múlva igen, mert az új csoportok, új osztályok mindig új motivációt is jelentenek. Ám a hat év biztosan hosszú. A németeknél olyan a rendszer, hogy két-három évenként váltják egymást az osztályfőnökök, és ez szerintem nem rossz. A gyerekeknek is egy új esélyt ad, hogyha féldőben váltanak, mert aki ugye nem jön ki egy osztályfőnökkel, annak lehet, hogy egy másikkal jobb lehet a kapcsolata. Persze ott az iskolai oktatás is követi ezt a ciklikus váltást, nem csak arról van szó, hogy jön egy új osztályfőnök.

Három kívánság?

– A legelső dolog az egészség, bár ez egy sztereotípiája, de nagyon igaz. Nagyon természetesnek vesszük, mikor egészségesek vagyunk, csak akkor érezzük az értékét, ha betegek leszünk. Szívesen megtanulnék jó társalgási szinten angolul s még egy latin nyelvet. A harmadik pedig egy általános érvényű kívánság lenne, hogy könnyebb legyen az életünk, mert most szerintem nagyon nehéz időszak következik. Tanuljuk megbecsülni azt, amink van, mert ez már egy lépcső az emberi boldogság felé.

Havasi Petra, Rudnay Lilla (12.a)

Ausztrália

Sydney egy árpados diák szemével

Idén április végén érkezett életem egyik legnagyobb napja, elindultam Ausztrália legnagyobb városába, Sydneybe, hogy fejleszthessem angol nyelvtudásomat és kipróbáljam, hogy milyen öt hónapig 19000 km távolságban, nyolc időzónával előrébb élni, másik nyelvet beszélni naphosszat és gondoskodni majdnem mindenről.

Ausztrália nagyon messze van a mi kis országunktól, ezért két átszállással kellett mennem: Frankfurt, Szingapúr. Reggel nyolc órakor érkeztem meg vendég-látóimhoz. Két napig tartott az átállás, de volt rá időm, hiszen csak kedden kezdődött az iskola és én szombaton érkeztem meg. Az első kihívás az iskolába való beiratkozás volt, bár elintéztünk itthonról mindent, az iskolában kellő mennyiségű papírmunka várt rám, és az egyenruhát is meg kellett venni. Ezen a napon kellett tantárgyakat is választanom, mivel 11. osztályban már mindenki maga választ öt tantárgyat, csak az angol irodalom a kötelező. Én matekot, kémiát, businesst és kétfajta számítástechnikát választottam. Szerdánként kötelező valamit sportolni, de lehet helyette egy másik angolt választani a külföldieknek, ami így nekem jobban megfelelt.

Az osztály különbözik az itthon megszokott rendszertől, mivel 11. osztályban már csak egy osztály van és ahogy itthon a fakultációkat tanuljuk (az egész évfolyam van beosztva a választott tantárgynak megfelelő csoportba), úgy működik az ausztrál rendszer. Itt kell megemlítenem, hogy az ausztrál rendszer közel nem olyan szigorú, mint itthon és a gyerekek tényleg a saját későbbi életüknek tanulnak és nem pedig a tanároknak. Semmit nem vesznek komolyan (késés, evés, ivás, hiányzás stb.). A csengetés csak azt jelzi, hogy el kell indulni az órára és nem pedig azt, hogy az adott óra már el is kezdődött, a tanár mindig később érkezett, mint én. Matematikában és kémiában le vannak maradva attól, amit mi tanulunk itthon, de vannak gyakorlati tantárgyak, amiket nálunk nem is tanítanak (business, közgáz, programozás, mérnöki tudományok, jog). Feleltetés és jegyek egyáltalán nem léteznek, de félévenként vizsgázní kell az adott évfélév anyagából, és vannak úgynevezett „Assessment Task”-ok. Ezek olyan projektek, melyeket egyedül vagy pár másik gye-

rekkel pár hét munka alatt kell elkészíteni: ez lehet egy program, egy üzleti terv vagy nagyrítkán egy hagyományos témazáró. Viszont ezek elkészítéséhez nem csak tárgyi, hanem nagyon sok gyakorlati tudásra is szükség van, hiszen az nem elég, hogy képes vagy megírni a programot, de telepítési útmutatót, felhasználási segédletet is kell csinálnod. Én ezt fontosnak tartom és sokszor itthon is szükség lenne ezekre a képességekre a tárgyi tudáson felül.

Nemcsak iskolába jártam, hanem körbenéztem ebben a gyönyörű nagyvárosban. Ha az ember meghallja, hogy Sydney (de sokszor ha csak azt, hogy Ausztrália) egy gyönyörű kagyló/vitorla alakú épület rémlik fel a fejében, a sydneyi Opera. Én is nagy izgalommal mentem megnézni a XX. század építészetének egyik remekművét. Nem csalódtam, élőben sokkal szebb, mint a képeken. Egy kikötőben van és nagyon közel a tengerhez. Gyönyörű a környezete és bár mellette van a Harbour Bridge, aminek uralnia kellene a látványt eszméletlen méreteivel, de ezt a szépséget semmi nem tudja felülmúlni. Megépítése a teljes várost átalakította és Sydneyt felemelte a világ leglátogatottabb turistaközpontjai közé. Bár kétségtelül kívülről szebb, mint belülről, nagy örömmel töltött el, amikor bejutottam. Négy termét láttam: a színházat (szerintük nagyon kicsi, csak 300 fős); a koncerttermet (a világ egyik legnagyobb koncertterme, ami több ezer fő befogadására képes és itt található a világ legnagyobb orgonája is); az Utzon szobát (szomorú módon John Utzon dán építész a '90-es évekig különböző viták miatt nem is látta befejezve élete

fő művét, pedig még az építészek Oscarját is megkapta érte, de ennek a szobának a megtervezésére visszatért, és most 90 évesen is az Opera belső terén dolgozik); végül magát az Operát.

Ez a legszebb, de nem az egyetlen turisztikai látványosság Sydneyben. A többi: Sydney Tower (egy magas felhőkarcoló, ahonnan majdnem az egész várost lehet látni); Darling Harbour (egy másik kikötő: itt van az akvárium, egy vadspark, a tengerészeti múzeum, kínai kert, egy nagy konferenciaközpont, ahová én is mentem az iskolával a Microsoft Tech.ed diáknapjára és még egy IMAX is); az egész állatvilág (kenguruk, koalák, kacsacsőrű emlősök, hangyászok és oposszumok, hogy csak a legfontosabbakat említsem – én Taronga Zoo-ban és egy vadsparkban találkoztam ezekkel a teremtményekkel); néhány múzeum (Kortárs Művészetek Múzeuma, Képgaléria, Sydney Múzeum, Ausztrália Múzeum és a Tengerészeti Múzeum); Olimpiai Park (a 2000-es sydneyi Olimpia és az egyik rögbi világbajnokság helyszíne); végül a tengerpartok (Bondi Beach, ahol laktam, Coogee, Manly). Ott tartózkodásom alatt több fontosabb esemény is történt: World Youth Day (XVI.

Benedek pápa töltött egy hetet Sydneyben júliusban); FIFA kongresszus; Nemzetközi Filmfesztivál és a sydneyi Biennálé (olyan mint a velencei, csak Sydneyben). Nagyon megszerettem még Sydneyben azt, hogy az egész ország bevándorlókiből áll és nagy fokú a multikulturalitás. Bár az iskolában mindenki angolul beszél, otthon a legtöbb családban van egy második anyanyelvük is a gyerekeknek. Itt tényleg öt földrész él együtt békeségben és elfogadásban. Ennek a ténynek van egy másik előnye is: a Föld minden tájáról vannak éttermek, és olyan mintha az adott országban étkeznénk, pedig csak Sydney egyik kerületéig kell elutaznunk busszal, vonattal vagy komppal. Nagyon élveztem ezt az öt hónapot, és valószínűleg bármikor máskor is szívesen mennék vissza. Remélem, most már nem érhet meglepetés bárhol járok a világban, és találkozom a sokfelől szerzett barátaimmal.

Lóvei Péter (11.b)

A hónap kérdése

„Elégedett vagy a szaktanterem felszereltségével?” (N.)

„Ki a kedvenc tanárod?” (név nélkül)

Aranyköpések

„Ha így folytatom, úgy járok, mint Terike a Barátok Közt-ben.” (Vajda István)

„De Archimedes is úgy jött rá, hogy volt egy baromi nagy dézsája, és abba az 50 éves ember sírányul belecsobbant!” (Gärtner István)

„Szénmolekula nincsen, nyuszika!” (Kovácsné Keszleri Erzsébet)

„Lyukas órám volt az előbb és aludtam, eltűnt már a piros folt a homlokomról?” (Tarlós Péter)

„Tegyed fel a mancsát, aki még olvasik! Egyébként nincs is ilyen szó.” (Sarlósné Bánhegyi Lídia)

„Ez egy szúrós színű gáz.” (Tajtiné Váradi Emőke)

„Ültem és hirtelen gondolataim támadtak. Furcsa érzés volt.” (Orosz Erzsébet)

„Nem időtlenség, hanem időtlenség!” (Kőváriné Fülöp Katalin)

„A címeren egy bambuszevő bambuszmaci... ööö... pandamaci látható.” (Sziliné Dienes Irén)

„Ez az, amit a nadrágzsebedben tartasz és a lakótelepen sétálsz vele. Zsebtelep.” (Czinki József)

„Olvasgassátok az irodalomkönyveiteket esténként, ne feküdjetek le Harry Potterrel!” (Molnárné Vámos Katalin)

„Tudjátok, milyen a székfoglalós játék? – Amikor egymás ölébe kell ülni? – Nem a szexről beszélünk, szívem.” (Varga Júlia)

„Tükrözzük magunkat kíméletesen erre a falra!” (=menjünk át a szomszéd terembe, Mikusi Imre)

Küldjétek még sok-sok aranyköpést!

Képes krónika

Amfi Kupa, 2008. november 14.

Az iskolában vannak rosszabb és még rosszabb napok. A rövidített órával megtartottak viszont biztosan pozitívként nyelvelhetőek el. Ilyen például az Amfi Kupa napja is, amikor 11 órakor, a kicsöngetés után a fél sulis elrohan, hogy megkezdje a hétvégét. De mit csinál a másik fele? A szervező osztály tagjai nyugtatóval a zsebükben rohagnak fel és alá, a matektanári olyan, mint egy felajzott méhkas. 11:15-re betódul mintegy 300 gyerek, mert ugyan a verseny csak 12-kor kezdődik, de fő a pontosság! Végre elharangozták a

delet, minden versenyző bőszen oldja a feladatlapot, csend és nyugalom van másfél óráig. Utána a gyerektömeg megindul a második emeletre, ahol különböző programok várják őket. A termetet végiglátogatva jó érzés volt látni a vidám és érdeklődő ötödikeseket, hatodikosokat. Fáradtság ide vagy oda, mégiscsak megéri, ha ennyi gyereknek szerzünk egy kellemes és emlékezetes délutánt. Persze a Kupa végén lévő tortázást semmi nem múlhatja fölül, ezért mindenképp érdemes maradni!

(11.b)

Sherlock Holmes és dr. Watson túrázni mennek, felállítják a sátrukat, és elalszanak. Néhány óra múlva Holmes társát:

– Watson, nézzen fel az égre és mondja meg, mit lát!

– Millió csillagot látok.

– És mit mond ez önnek?

Watson eltöpreng egy kicsit:

– Asztronómiai szempontból ez azt jelenti, hogy milliárdnyi galaxis létezik, és potenciálisan milliárdnyi bolygó. Asztrológiailag ez azt jelenti, hogy a Szaturnusz az Oroszlánban áll. Az idő tekintetében ez azt jelenti, hogy körülbelül negyed négy van. Teológiai szempontból ez a bizonyíték arra, hogy az Úr mindenható és hogy mi kicsinyek és jelentéktelenek vagyunk. Meteorológiai nézőpontból ez arra enged következtetni, hogy holnap gyönyörű napunk lesz. És önnek, Holmes, mit mond ez?

Holmes hallgat egy darabig, majd megszólal:

– Watson, maga idióta. Valaki ellopta a sátrunkat.

A feleségem szerint túl kíváncsi vagyok. Legalábbis folyton erről írogat a naplójában.

– Halló! Elnézést, ez a kilenc, három, négy, három, hét, hét, nyolc, öt, négy?

– Nem, igen, nem, igen, igen, nem, nem, igen, igen, igen.

Ferike bemegy a tisztítóba, és letesz a pultra egy inget.

– A papám ingét kicserélték – mondja erélyesen –, és azt üzeni, ha nem adják vissza az ingét, idejön és összetöri a berendezést.

– Hányas inget visel a papád?

– Harmincötöset.

– No, akkor mondd meg neki, hogy várjuk.

– Hogy hívja a matematikus a csirkét?

– 3,14... 3,14... 3,14...

Örmester: – Közlegény, maga nem jelent meg az álcázási gyakorlaton!

Közlegény: – Honnan tudja?

– Mit akar? – kérdezi a cirkuszigazgató.

– A meghirdetett oroszlánszelídítői állásra jelentkezem.

– Már be van töltve. Jöjjön vissza holnap!

NYELVI SAROK

“You say I am the first model you ever kissed?”

“Yes.”

“And how many models have you had before me?”

“Four. An apple, two oranges and a vase of flowers.”

Tehetségeink

ASP

Kihagyhatatlan – ha már van rá lehetőségem –, hogy egy olyan zenekart mutassak be, amelyet tényleg ismerek. Van ugyanis egy bizonyos ASP (After School Program) nevű együttes, ami stílusát nézve (szerintem) még BA (besorolás alatt), de a tagok szerint valójában alternatív rock. Egyik pénteken beszerveztem magam egy próbára, hogy teljes képet adhassak róluk – és mert szeretem a zenéjüket, de már fél éve nem hallottam.

Odafelé tartva kérésemre a dobos, Lakner Loló vázolta a zenekar történetét, amit Buday Bence, az egyetlen nem árpados tag, mihelyt odaértünk, pontosított. Az említett két srác alapította a zenekart, egy már általános suliban felmerülő ötlet alapján. Akkor még egyikük sem játszott hangszeren. Azóta ez persze már megváltozott...

Tovább: egy árpados gólyabálon Buday összetalálkozott az árpados Endrével, és olyanira tehetségesnek ítélte őt, hogy megkérdezte, beszáll-e a bandába. Tudniillik Endre addig még csak egyszer fogott gitárt a kezében, azt is tévedésből, de második találkozása már előre kitervelt volt: megvette a basszusgitárt, és azóta játszik is rajta. Első fellépésükön hatalmas sikert arattak. Emlékszem, azt gondoltuk, majd hörögnek egy kicsit a mikrofonba, meg megy alá egy kis dob, mi meg jó pofát vágunk hozzá. Helyette pedig kaptunk egy tucat jól hangszerezelt, ütős dalszöveggel megáldott számot. Nem is kérdés, hogy továbbjutottak a tehetségkutató versenyen, így legközelebb a Kék Yuk-ban, majd az A38 hajón léptek fel. Közben persze voltak koncertek, mindegyik teltházas, jó hangulatban.

Aztán Deák Petit is bevették a zenekarba, mint második gitárost, aki ma már koncertszervező pozícióban van, s helyette Őri Bálint pengeti a húrokat. Ő szeptemberben csatlakozott a zenekarhoz. A nevüket illetően bizonytalan a helyzetem, mert azzal fenyegetnek, hogy nevet változtatnak, és mire kijön a cikk, már hűlt helye lesz a jól ismert ASP-nek. Legyen bármi is a nevük, amíg együtt zenélnek, nincs baj. Ha rám hallgattok, akkor már is szaladtok a 10.b-be, és megveszitek az első ASP koncertjegyeteiket, ami garantáltan nem az utolsó lesz!

Tagok: Buday Bence (hangszerezés, ének, gitár), Lakner Lóránd (dalszövegírás, dob), Szabó Endre (basszusgitár), Őri Bálint (gitár).
Treszkai Anett (10.b)

Titkosírás

Alább egy ismert vers kezdősorait olvashatod. Hogy így elsőre nem cseng ismerősen? Ez előfordulhat, de lehet, hogy sokat segítene, ha megtalálnád az egyes betűk párját és felcserélnéd őket! Sok sikert!

SPKNyDzsP WÜDzsOY, NyZsTYÁX WÜDzsOY
XSzDFSF TNyWB XÁJOZs:
ÚNyPP XOFÁZ, HUZÁZsP, ZSAAÜF SzDzs
Ny JSXÉÜ FNyDzsFÁZOA.
(NyDzsNyA VOZsÁE)

Előző számunkban a Nemzeti Dal első négy sora volt olvasható. Minden betűt a teljes magyar ábécé szerint 2-vel mögötte álló betű jelölt.

Sport

Itt van a tél, itt van újra. Mint már annyiszor. Ilyenkor az emberek előveszik a meleg kabátokat, cipőket. A futók többsége visszavonul, a sportolók is inkább a meleg termeket választják. Az évszak egyik legkedveltebb sportja a síelés és a snowboardozás.

A kutatások szerint mintegy 10-12 ezer évvel ezelőtt az Altáj-hegység, a Bajkál- és az Onyega-tó környéke lehetett a sí őshazája. Az Ázsiából vándorló nomád törzsek „hozták” aztán magukkal Európába. Eleinte kerek hótalpakat használtak, majd ezek nyúltak meg. Sokáig csak járásra, futásra használták, míg a norvégok rájöttek, hogy a dombokon való lecsúszásra, ugrálásra is alkalmas.

A snowboard Amerikából származik. Amerikát 1960-tól a szőrf-fanatikusok paradicsomának tekintették. Egy mániákus apuka a gyerekének két sílécből játékot fabrikált, ezzel létrehozva a kötések és minden más tartozék nélküli boardot. Ezután vízisíket kapcsolt össze, és végül bejegyeztette a szabadalmát. Gondolom, mára igen gazdag ember lett...

Mára mindkét sport több ágra vált szét. Kezde az egyszerű lesiklástól a szlalomon át az extrém sízésig, illetve boardozásig. A téli olimpiák meghatározó számának tekintik, de természetesen megrendezik az Európa- és világbajnokságokat is.

Sajnos Magyarország a természeti adottságai miatt nem alkalmas síparadicsomok létrehozására. Bár sífutásra igazán alkalmas terep volna az egész Alföld... Elvéve talánunk ugyan pályákat a Mátrában vagy a Normafa környékén, de ezek csak kis pályák. Ha valaki nagyobb kihívásra vágyik, azok-

nak a külföldi pályákat ajánlom, akár Szlovákiában, Ausztriában, Romániában, hogy csak a szomszédokat említsem. A leghosszabb egybesítható pályát Franciaországban találhatjuk. A Les Trois Vallées pályakilométereinek összege 600 km. A második legnagyobb pályarendszerrel Svájc és Franciaország közös centruma rendelkezik. Itt a hivatalos honlap szerint 650 km a pályák hossza, de sok pálya még nem síelhető és sílift sincs, így ezeken a helyeken kénytelenek az emberek sibuszokkal közlekedni. A harmadik hely is francia: Paradiski a maga 450 km-ével.

A síelés manapság már a mozgássérültek számára is elérhető kikapcsolódás. Egy francia sískola az ESF speciális minősítéssel emeli ki diplomás ülészekes síoktatóit, ugyanis ez a síelési fajta a legpraktikusabb megoldás a mozgáskorlátozott személyek számára. Ezt a kezdeményezést támogatja a Rhöne-Alpes Regionális Tanácsa: speciális felszerelést ad az ESF-nek, akik így ingyenesen kölcsön tudják adni a program résztvevőinek. Ezeket a különleges felszereléseket a sílifteken is könnyen tudják használni. Magyarországon is szerveznek értelmi fogyatékkal élők számára sífoglalkozásokat.

Tudtátok, hogy a síelőknek is van kresz-szabályzatuk? Ez a gyűjtemény 10 alapszabályból áll, amit a Nemzetközi Sí Szövetség állított össze. Szóval mielőtt elindultok, tanulmányozzátok át ezt. :) Jó síelést mindenkinek, aki megy.

Rejtvény

100 éve született Szepes Mária

100 éve, 1908. december 14-én született a XX. századi magyar irodalom egyik legsokszínűbb szereplője, Szepes Mária. Színész (Papír Magda néven), forgatókönyvíró (mint Orsi Mária), író, költő volt. Regényeket, sci-fiket, ezoterikus műveket írt, de ő az egyik legsikeresebb gyerek-sorozat szerzője is. 2007. szeptember 3-án halt meg. Életművének néhány jellegzetes darabjával emlékezünk rá.

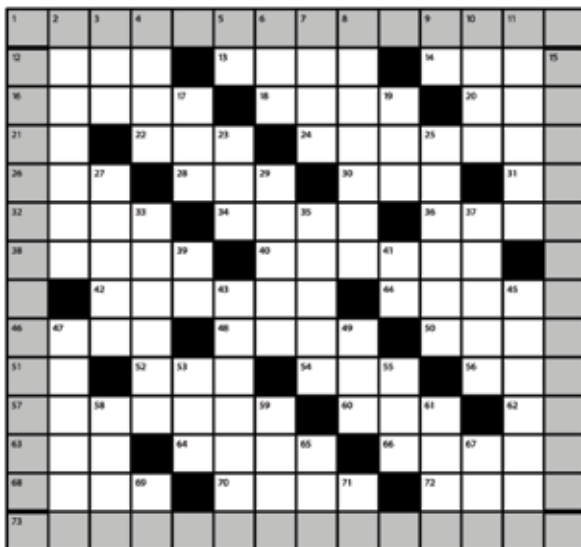
A novemberi szám (Széchenyi) keresztrejtvényének megfejtései: Pesti lóversenykönyv; A magyar játékszínről.

VÍZSZINTES: 1. Az író **ő** legismertebb, 1946-ban Orsi Mária szerzői névvel megjelentette, majd 40 éven át tiltott regénye (zárt betűk: **A, Ö, S, N**). **12.** Szomáliai város. **13.** Származik. **14.** Vízi jármű. **16.** Heccelés. **18.** Somogy megyei község. **20.** CUÖ. **21.** Jupiter holdja. **22.** Heves megyei község. **24.** Rászedés által szerzett. **26.** Szenegál és Ausztria autójele. **28.** Idegén olaj. **30.** Lemezkiadó világcég. **31.** Asztácium vegyjele. **32.** Horvát kikötőváros. **34.** Svájci kanton. **36.** Pest megyei község. **38.** Iraki város az iráni határnál. **40.** Babilon alapítója. **42.** Lassan lépked. **44.** Koros. **46.** A test szöveteinek fonalszerű része. **48.** Származik. **50.** Mesebeli hupikék lény. **51.** Király Kupa rövidítése. **52.** Hézag. **54.** Egyiptomi isten. **56.** Angol énekes (Chris, 1951-). **57.** Keresztül bukik. **60.** Középkori iparosok érdekvédelmi szervezete. **62.** Német és norvég autók jele. **63.** Japán légítársaság. **64.** Rémül. **66.** Festéssel bevon. **68.** Egyiptomi isten. **70.** Velünk levő személy. **72.** Mezei. **73.** Szepes Mária 1985-ben megjelent regénye (zárt betűk: **L, D, R, K**).

FÜGGŐLEGES: 2. Shakespeare színműve (A két ... nemes). **3.** Becézett Ödön. **4.** Európai állat. **5.** Szintén ne. **6.** Egy kitalált faj a Csillagkapu című sci-fi sorozatban. **7.** Shakespeare színműve (Téli ...). **8.** Ott a mélyben. **9.** Zsák szélei! **10.** Támla nélküli, egyszerű pad. **11.** Csodálkozás. **12.** A szerző több mint 30 éven át írt, élete fő művének tartott 7 részes regényfolyamának, a Raguel hét tanítványának 1990-ben meg-

jelent első része (zárt betű: **Á**). **15.** Szepes Mária gyerek könyveinek immár több mint 50 éve népszerű címszereplője (zárt betű: **Ö**). **17.** Öreg bácsi. **19.** Luxemburg, Kuba és Málta autóinak jele. **23.** Bank. **25.** A játékvezető jelzett. **27.** Római császár (Philippus ...). **29.** Sawal eltávolít. **33.** Kolumbiai folyó. **35.** A múltban. **37.** Erőszakkal keresztül hatol. **39.** Alumínium vegyjele. **41.** Egyiptomi isten. **43.** Fegyverrel lecsapó. **45.** Származása. **47.** Tanítá. **49.** Galambok lakhelye. **53.** Érinti. **55.** Hideg évszak. **58.** Női ruhadarab. **59.** A föld mélyére hatol. **61.** A méhcsalád nem dolgozó hím tagja. **65.** Páratlan darázs! **67.** Festmény. **69.** E napon. **71.** Szelén vegyjele.

Lévay Zsolt

Sudoku

	2	9		4				
5			2		9	4		
	3	4	1		7		5	2
	7	2	5		4		9	
				3				
			9		8	5	3	
6	5		4		2	3	7	
		1						9
	9					6	4	

		4			7	1		
	2		9			5		
				5	2	6		3
		9			8			5
6				9			1	8
5			7			9		
2		3	6	8				9
		1			4		7	
		5	2			8		

Rubik-rovat

Üdv újra a rovatban! A mostani alkalommal a 3x3x3-as algoritmusok második felét közöljük veletek, hogy értsetek mindent, amit kell.

A helyzet itt is ugyanaz, mint múltkor: ha a betű után vessző áll, akkor (az óramutató járásával) ellenkező irányban kell a lépést értelmezni, ha pedig 2 áll utána, akkor az adott műveletet kétszer hajtjuk végre.

M: A Középső sort forgatjuk (óramutató járásával egyező irányban)

úgy, mintha a Bal oldalt forgatnánk

E: A Középső sort forgatjuk úgy, mintha a Felső oldalt forgatnánk

S: A Középső sort forgatjuk úgy, mintha a Szemközti oldalt forgatnánk

X: A teljes kockát elfordítjuk úgy, mintha a jobb (Keleti) oldalt forgatnánk

Y: A teljes kockát elfordítjuk úgy, mintha a Felső oldalt forgatnánk

Z: A teljes kockát elfordítjuk úgy, mintha az elülső (Szemközti) oldalt forgatnánk.

Ez már tényleg a jelölések utolsó része, több már nem lesz (de tényleg). Lehet, hogy elsőre nehéznek tűnik, de csak rá kell jönni a titkára, utána már menni fog. Ha valami nem világos, írjatok: terjek.tamas@freemail.hu.

Itt van egy forgatás próbának, hogy értitek-e:

M D2 S D' S' M' Y2 R2 U' S' U2 S U' R2 X2 U' Y' R2 U S'

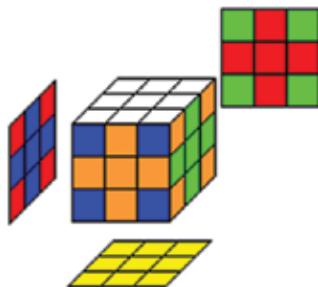
U2 S U R2 E'

Ha minden összejött, így kell kinéznie ➡

A HÓNAP HÍRE: a Magyarországon tartott 24 órás kockázáson a keverőknek 24 óra alatt a 18728 kocka bekeveréséhez összesen 561840-szor kellett forgatniuk a kockákon.

A cikkhez nyújtott segítségért köszönet a Rubik Stúdiónak (www.rubikkocka.hu és www.rubikstudio.hu)

TTI és SZSZM

Eszembe jut egy érzés...

A kórossal Erdélyben

tük a napot, s bár az idő nem volt kedvező, a társaság kárpótolt mindenért.

Ezek után a kórus ereje teljében folytatta munkálkodását. Ismét kezdődtek a csütörtöki próbák és a péntek esti kamarakórus-próbák. Szemünk előtt lebegett a meghívás az erdélyi kórus részéről a hagyományos Kollégiumi Napokra. Kezdetben nem voltunk biztosak benne, hogy eleget tudunk majd tenni a meghívásnak, de végül többen mentünk Kolozsvárra, mint tavaly. Ennek Orosz tanárnő és mi is egyaránt örültünk, hiszen felidéztek a tavalyi emlékeket, és már nagyon vártuk, hogy elutazhassunk.

Ahogy nézek ki az ablakon, kavargó hópelyhek sokaságát és havas háztetőket látok. Milyen furcsa visszagondolni a nyárra, amikor még meleg volt, hétágra süttött a nap. Itt kezdődött minden. Ha nem is minden, de kórusunk életének fellendülése mindenképp.

Idén nyáron is megszerveztük a kórustábort Keszthelyre. Igencsak sok jelentkező akadt, rengeteg új taggal bővültünk, és eljött augusztus 4-e, amikor a kórus aprajánagyja felszállt a vonatra, és megkezdte a zene világának bebarangolását. Az idő sajnos nem kedvezett a balatoni pancsolásnak, de utolsó napra mégiscsak megkegyelmezett, kisütött a nap, és felejthetetlen délutánt töltöttünk a parton.

Az első komoly kihívás, amiért valóban „életünket és vérünket” áldoztuk, az a Művészetek Palotájában rendezett országos felsőoktatási tanérvnyitó volt szeptember 1-jén. Sok új darabbal bővült repertoárunk, nagy sikere volt Farkas Ferenc: Pataki diákdalok című művének, melyben könnyedebb témákról is szó esik, ráadásul magyarul (például a kocsmá és temető kapcsolatáról, vagy az új vágyak súlyáról). A Bartók Béla Hangversenyteremben énekeltünk 1200 ember előtt, s a koncertről csak pozitív visszajelzéseket kaptunk! Másnap, szeptember 2-án pihenés gyanánt az iskola támogatásával a ráckevei Aqualand-ban töltöt-

A felkészülő tábort november 7-től 9-ig szerveztük meg Piliiscabán, a frissen felújított kollégiumban, ahol most már emberi körülmények fogadnak minden kedves látogatót, úgy mint 4 és 6 ágyas szobák, fűtés, esetenként külön fürdőszoba. Többektől hallottam, hogy „Piliiscaba” így már nem is „Piliiscaba”, a régi 16 ágyas kollégiumi szobáknak és a fürödhetetlen fürdőszobáknak megvolt a maguk „különleges” hangulata. Azért nem bosszankodtunk, így legalább nem kellett télikabátban és hálószáokban aludni. Sikerült is felkészülnünk az erdélyi utazásra (Mackó Mónika magánénekes hangképző gyakorlataival nagyban hozzájárult sikerünkhöz, köszönjük neki).

Mindenki várta a csütörtök reggelt, amikor végre útnak indulhattunk. Körülbelül 9 óra buszút után érkezünk meg az erdélyi városba. Régi ismerősként üdvözlöttük az utcákat, tereket, a kollégium épületét, illetve testvérkórusunk lelkes tagjait, akik már vártak minket az iskola kapujában. A Kollégiumi Napok programja már elkezdődött, de mi pont jókor, a gólyaavatásra érkezünk. Az avatás után felmentünk a „tizenkettőreálba” (ez a 12. évf. reál beállítottágú osztályának terme volt, de mindenki csak az előbbi módon emlegette), és beosztottak minket, hogy ki kinél tölti ezt a 3 éjszakát. Miután mindenki megkereste párját, mehettünk haza, illetve... ott az iskola tornatermében „bulit” rendeztek a gólyából alkalmából.

Másnap reggel adtunk egy igen hosszúra nyúlt mezítlás koncertet az iskola dísztermében, reggel fél 9-től – beéneklés nélkül! A körülményekhez képest jól vettük az akadályt, mondhatni sikeres koncertet tudhatunk magunk mögött. Szombat délelőtt részt vettünk az Unitárius Egyház megalapításának 440. évfordulójára rendezett ünnepi istentiszteleten, ahol neves amerikai és európai meghívottak ünnepi beszédei után zsúfolt templom előtt énekeltük a kórus idei repertoárjának két igen nehéz és mutatós darabját – három órányi hallgatás után! A sikerélmény persze ezúttal sem maradt el, ezért ünneplésként délután „átugrottunk” Torockóra, ami egy elég nagy ugrás, ugyanis másfél óra volt buszszal, ráadásul már sajnos sötét volt, mire megérkeztünk. Megnéztük a Néprajzi Múzeum kiállítását, és vacsorát kaptunk egy helyi étteremben. Persze túl sokan voltunk, és csak két részletben tudtunk enni, ezért a kint várakozók összeszedtek minden népdalt, amit csak tudtak, és

el is énekelték mindet, hogy ne fázzanak a korai erdélyi télben. Közben friss, meleg tájjellegű kalácsot falatoztunk, amelyről méltán állíthatjuk, hogy ennek az útnak az egyik legpozitívabb élménye volt.

Mondanom sem kell, mindenkit letört a tudat, amikor szóba került, hogy másnap (vasárnap) reggel hány óraker találkozzunk az iskolában, hogy hazainduljunk. Szerencsére ott volt még az egész éjszaka, illetve az indulás előtti 1,5 óra, amelyben elmentünk a kolozsvári híres-nevezetes Szent Mihály templomba, énekeltünk néhány odaillő darabot a misére várakozók gyönyörűségére és a mi örömünkre, a templom előtt pedig előadtuk cápás dalunkat, ami az idei év szerzeménye, az egyetemisták betanításával. Amikor összeállt a két kórus a templom előtti téren, és elénekeltük az erdélyi szászok himnuszát, több járókelő megállt, meghatottan hallgatták, hogy „Erdélyország, édes földünk...” Szomorúan, néhányan könnyes búcsút ejtve 11 óra tájban hazaindultunk Budapestre. Igazán jól éreztük magunkat mind a 4 nap alatt, fáradtan, de lelkiekben gazdagodva térhettünk haza.

Tanárnő szavaival élve: megtanultunk egy csapatként működni, és ezt nem szabadna elfelednünk a szürke hétköznapiakban sem. Ne tegyük! Várjuk a következő kórustalálkozót, ami reményeink szerint itt lesz Budapesten, 2009 tavaszán. Buzdítanám azokat, akik nem, illetve csak néha járnak kórusba, hogy bátran csatlakozzanak hozzánk, mert megéri! Igazi Élmény!

Boda Daniella (11.a)

A hónap kérdése

„Miért nem építhetünk hőembert a sulis udvarán?” (név nélkül)

„Várod már a karácsonyt?” (ALMA)

Árpád galéria

Emberi viszonyok, kapcsolatok kifejezése tárgyakkal

Schaár Erzsébet (1908-1975) szobrász, Munkácsy-díjas (1962), érdekes művész (1972). Mestere Kisfaludi Strobl Zsigmond volt. 1932-ben elnyerte a fiatal művészek Szinyei-díját. Első önálló kiállítására is 1932-ben volt Budapesten. Először portréira figyeltek fel. Székek című kisbronz sorozatában (1967-72) összetett, érzelmi-egzisztenciális metafora és kompozíciós elem a székek, Schaár Erzsébet és Vilt Tibor szobrászművész közismerten nehéz, rivalizálással terhes házasságára utal.

Svarczné Micheller Erzsébet

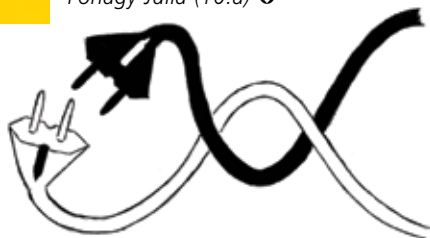
Lázár Dorka (10.a) ➡

Zalán Nóra (10.b) ⤵

Czinder Gábor (10.b) ⤵

Fónagy Júlia (10.a) ⤵

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: tanévente hétszer.

- ♦ Email: arpadlapok@gmail.com. ♦ Design: Tsamouras Hristos. ♦ Írták és rajzolták: Aniot Laura, Bene Dia, Dudás Orsolya, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Margitai Anna, Rudnay Lilla, Südi Anna, Szanyi Máté, Terjék Tamás, Treszkai Anett, Varga Stefánia. ♦ Felelős tanár: Koncz Levente.
- ♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Üteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária. ♦ Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft.
- ♦ Felelős vezető: Kutrovich Zsolt.